

## คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๗/๒๕๔๗

วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีการใช้  
อำนาจของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและวุฒิสภา

ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นมายังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ว่ากรณีที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเสนอชื่อผู้สมควรเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินต่อวุฒิสภาจำนวน ๓ คนและการที่วุฒิสภามีมติเลือกผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจำนวน ๑ คน จากจำนวน ๓ คน ที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเสนอมานั้น ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง ข้ออ้างของทุกฝ่ายปรากฏในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ได้ก็ต่อเมื่อมีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่เกิดขึ้นระหว่างองค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ เท่านั้น กรณีตามคำร้องจะเห็นได้ว่า มิได้มีปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกิดขึ้นระหว่างองค์กรตามรัฐธรรมนูญ คือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกับวุฒิสภา เพราะเมื่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเสนอชื่อผู้สมควรเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินต่อวุฒิสภาจำนวน ๓ คน สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่ ก็มีได้โต้แย้งว่าการเสนอชื่อดังกล่าวไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างไร และได้ลงมติเลือกนางจรรุวรรณ เมณฑกา เป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน จนกระทั่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนางจรรุวรรณ เมณฑกา เป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินไปแล้ว การที่สมาชิกวุฒิสภาส่วนน้อยคัดค้านและไม่เห็นด้วยกับการกระทำของประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและวุฒิสภาจึงไม่อาจถือว่าวุฒิสภาเป็นผู้คัดค้าน และเมื่อวุฒิสภามีมติเลือกนางจรรุวรรณ เมณฑกา เป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินแล้ว คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินก็มีได้โต้แย้งคัดค้านการลงมติเลือกของวุฒิสภาจึงต้องถือว่ามีได้มีปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกิดขึ้นระหว่างวุฒิสภากับคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ส่วนการกระทำของทั้งสององค์กรในกรณีนี้จะชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ ก็มีได้มีบทบัญญัติใด

ให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้วินิจฉัยหรือตรวจสอบได้ คงมีแต่บทบัญญัติที่ให้ตรวจสอบได้เฉพาะการกระทำของบุคคลในองค์กรเท่านั้น เช่น การถอดถอนจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ ปัญหาตามคำร้องของประธานรัฐสภา จึงมีลักษณะเป็นการหาหรือมิใช่กรณีมีปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ เกิดขึ้นตามนัยของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะมีอำนาจรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องของประธานรัฐสภา

นายจุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ